

Újra a Fidesz az élen három év után először

Nemzeti jellegünket nem kell bizonygatnunk

Új Magyarország-interjú:

1993 óta először ismét a népszerűségi lista élére került a Fidesz-Magyar Polgári Párt a Szonda Ipsos októberi közvélemény-kutatása szerint. Ez alkalomból kér-tünk interjút *Kövér László* alelnöktől.

– Kizárható-e, hogy a korrupciós botrányokat leleplező, kormány-pozícióban el nem kopott Fidesz, tovább növekvő népszerűségére hivatkozva, idejemúlnak nyilvánítja majd a szoros együttműködést az ellenzéki erőkkal?

– Mikor az úgynevezett Polgári Szövetség lendülete megtört, de az 1995-ös KDNP-beli tisztújítás után a három párt azért megpróbált szervezett keretet kialakítani az együttműködéshez, ak-

kor a kereszténydemokrata tárgyalócsoporthoz részéről elhangzott: korai lenne még az első forduló együttműködés arányairól megállapodni. Arra hivatkoztak, nem lehet tudni, hogy a pártok mögött milyen támogatottság áll majd. Nos, könnyű lenne visszafordítani most ezt az érvelést, mondván, végre látható, mekkora az egyes pártok népszerűsége. Azonban számunkra továbbra sem taktikai, hanem stratégiai kérdés a hárompárti együttműködés. Hosszú távon szövetkezni képes, a választók számára komoly alternatívát jelentő jobbközép polgári blokk föllállítása látszik alkalmas eszköznek a koalíció sikeres fölváltására.

Folytatása a 4. oldalon

Kövér: nemzetiek vagyunk, retorika nélkül

A Fidesz ismét népszerűségi listavezető

Folytatás az 1. oldalról

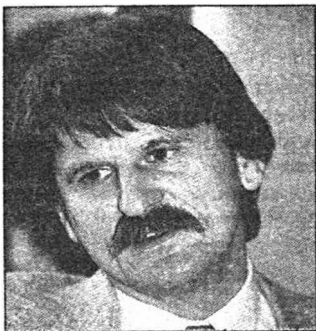
– Nem kell tartani attól, hogy a polgárok, látva a közéletben mind általánosabb visszaéléseket és haszonlesést, úgy fogják gondolni, sem a Fidesz, sem maga a pártrendszer nem adhat megoldást a bajokra?

– Nincs egyetlen párt sem „bebiztosítva” arra nézve, hogy soraiban nem bújnak meg olyan politikusok, akiknek párthovatartozásuk mellékes, kizárólag a saját egyéni hasznukra tekintenek, s döntésközelben el is vetik a sulykot. Ez a kockázat is velejárója a demokratikus politikának Európa-szerte. Ugyanakkor nem mindegy, hogy egy politikai erő milyen eszméket és normákat sugároz magából. Szükségszerű, hogy ez a posztkommunista kormányzat botlott el a Tocsik-ügyben; azért is, mert a pénzkijátszási manőver szerves folyománya volt annak, ami az állami vagyonnal 1985 és 90 között történt.

– Várható-e kettős hatalom kialakulása az ön pártjában azután, hogy Deutsch Tamásnak úttörő szerepe volt a sikerdíjbotrány kitergetésében?

– Ez szóba sem kerülhet. Deutsch Tamás népszerűségének bizonyára korántsem árt ez ügyben vitt hivatala, de ő a Fidesz megalakulása óta folyamatosan a Fidesz legnépszerűbb politikusai közé tartozik. Akkor sem, most sem alakult önálló politikai szárny Deutsch Tamás vezetésével. Az elnökségi tagok, választmányi vezetők és a párthoz tartozó polgármesterek között nézetazonosságról beszélhetünk a stratégiai kérdéseket illetően. A Fidesz ugyanis régen túljutott azokon a belső tisztázó konfliktusokon, amelyeket a választások előtt fél évvel Fodor Gáborék távozása követett. Ez a párt egységes, sőt, a meglévő csapaton belül a jó munkatársi kapcsolatnál is több van jelen: a barátság.

– Semmiféle irányzat sincs? Önt

FOTÓ: NAGY BÉLA

például jobboldalon szokták a médiában láttatni...

– Nehezen értelmezhető itt és most a jobb és a bal, mert ha a Fidesztől úgymond jobbra elhelyezkedő pártokkal való kapcsolatot tekintjük mércének, akkor lehet, hogy én jobbra állok másokhoz képest. De ha más metszeten vizsgálódnánk, például az értékrend terén, lehet, hogy némelyeknél baloldaliabb gondolkodásúnak hatok. Különbözőek is vagyunk, a részletkülönbségek azonban nem teremtenek közöttünk blokkosodást.

– A kisgazdák és a MIÉP hívei azonban tamáskodnak e párt nemzeti elkötelezettségében. Némelyek „Soros-fiókát” is kiáltanak.

– E vádakra nem szeretnék reagálni, különösen, ha figyelme vesszük, kik fogalmazzák meg ezeket... Nem hiszem, hogy a Fidesz 96-ban rászorulna arra, hogy bizonygassa nemzeti jellegét, amely, meggyőződésem, túl van a nemzeti retorikán, mert mélyebb jelentőségű annál. Ha valaki jóhiszeműen közeledik hozzánk, s mérlegeli, milyen áldozatokat vállaltunk, milyen veszteségeket könyvelhettünk el azért, mert nem voltunk hajlandók – már 92-ben sem – egy Demokratikus Chartában érlelődő szociálliberális koalíciót támogatni, az nem kérdőjelezi meg szándékainkat.

Jóó István